

Nie bój się

XII niedziela zwykła

Jezus powiedział do swoich apostołów: Nie bójcie się ludzi. Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. (Mt 1,26-33)

Na początku modlitwy uświadom sobie, że Jezus żyje w tobie, w twoim wnętrzu. Spotykasz się z Nim.

Modlitwa przygotowawcza: prosić Pana, Boga naszego, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale.

Zaangażowanie wyobraźni: spojrzenie Jezusa, takie, jakiem chciałbyś, aby Bóg na Ciebie popatrzył.

Prośba do tej medytacji: abym żył Ewangelią, stylem Jezusowym.

1. Nie bój się!

W podanym fragmencie z liturgii słowa Jezus zwraca się do apostołów słowami: „nie bójcie się”. Bóg zna serce człowieka i wie, że jest ono często przepelnione lękiem. Lęk zniekształca nasze patrzenie na świat. Kiedy boimy się wiele rzeczy, spraw, ludzi przybiera w naszych oczach postać nie zgodną z rzeczywistością. Ten kto się boi, zamyka się w sobie i żyje w iluzjach. Kto trwa w lęku nie mówi nikomu o sobie, o swoim przeżywaniu rzeczywistości. Jezus zaprasza do odwagi. Daje uczniom do zrozumienia, że nie muszą się ukrywać. Bóg jest z nimi.

Czy są w Twoim życiu jakieś osoby, sprawy, sytuacje, których szczególnie się boisz? Co to takiego? Pomyśl dlaczego się boisz? W Jezusie nie musisz się bać, On jest Twoim oparciem.

2. Włosy są policzone

Jezus ukazuje uczniom, że Bóg opiekuje się nimi. Spróbuj policzyć włosy na swojej głowie. Bóg zna każdy twój włos i wie ile jest ich wszystkich razem na twojej głowie. Jest to wiedza pełna miłości. On jest troskliwy, dba w sposób aktywny o ciebie.

Czy widzisz Jego troskliwą miłość? Jak Bóg konkretnie opiekuje się tobą w codzienności? Nie musisz zamartwiać się o to, co będzie jutro. Bóg zna wszystko. Czuwa nad twoim losem.

3. Kto przyzna się...

Ten kto kocha kogoś opowiada o ukochanej osobie innym. Nie boi się, nie wstydzi. Wie, że osoba, którą kocha jest wartościowa, piękna i dobra. Chce, aby inni również mogli spotkać się z tą wyjątkową osobą. Podobnie jest z Bogiem. Ten kto doświadczył Boga, nie może nie mówić o Nim.

Spróbuj sobie przypomnieć szczególne momenty, w których doświadczyłeś miłości? Kiedy to było?
Gdzie się to wydarzyło?

Czy mówisz innym o Bogu, o tym jak On kocha? Jeśli nie, to dlaczego tak trudno jest Ci się przyznać przed ludźmi do Jezusa?

Rozmowa końcowa: porozmawiaj z Jezusem, który kocha Ciebie takim jakim jesteś.

Na zakończenie odmów: Ojcze nasz.